

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 10Sžo/97/2016
Identifikačné číslo spisu: 7015201265
Dátum vydania rozhodnutia: 27.02.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Elena Berthotyová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:7015201265.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD. a z členov JUDr. Zuzany Ďurišovej a JUDr. Jany Henčekovej, PhD., v právnej veci navrhovateľa: Y. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX D. XX, proti odporcovi: Centrum právnej pomoci, Kancelária Prešov, so sídlom Slovenská 40, 080 01 Prešov, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporcu č. 1N 8372/15-KaPO zo dňa 15.07.2015, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č. k. 7Sp/25/2015-29 zo dňa 26. februára 2016, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach č. k. 7Sp/25/2015-29 zo dňa 26. februára 2016 v spojení s opravným uznesením č. k. 7Sp/25/2015-75 zo dňa 31. októbra 2016 p o t v r d z u j e .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

I.
Predmet konania

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Košiciach potvrdil rozhodnutie odporcu č. 1N 8372/15-KaPO zo dňa 15.07.2015, ktorým odporca podľa § 10 ods. 5 zákona č. 327/2005 Z.z. o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi a o zmene a doplnení zákona č. 586/2003 Z.z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 8/2005 Z.z. v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 327/2005 Z.z.“), nepriznal navrhovateľovi nárok na poskytnutie právnej pomoci vo veci dovolania proti rozsudku Krajského súdu v Prešove sp. zn. 19Co/169/2013, 19Co/170/2013, 19Co/171/2013 zo dňa 18.02.2014.

Krajský súd po preskúmaní napadnutého rozhodnutia odporcu, oboznámením sa s opravným prostriedkom navrhovateľa, písomným vyjadrením odporcu, pripojeným administratívno-právnym spisom, bez nariadenia pojednávania dospel k záveru, že opravný prostriedok navrhovateľa nie je dôvodný.

Krajský súd v dôvodoch rozhodnutia uviedol, že z obsahu administratívneho spisu zistil, že navrhovateľ žiadosťou o poskytnutie právnej pomoci zo dňa 23.06.2015, požiadal o poskytnutie právnej pomoci vo veci dovolania proti rozsudku Krajského súdu v Prešove sp. zn. 19Co/19/2013, 19Co/170/2013 a 19Co/171/2013 zo dňa 18.02.2014. Krajský súd v Prešove predmetným rozsudkom zo dňa 18.02.2015 potvrdil rozsudok Okresného súdu v Prešove č. k. 29C/164/2011-341 zo dňa 18.01.2013, ako aj uznesenia č. k. 29C/164/2011-301 zo dňa 07.11.2012 a č. k. 29C/164/2011-425 zo dňa 17.06.2013.

Krajský súd poukázal na to, že v súlade s ustanovením § 2 zákona č. 601/2003 Z.z. o životnom minime, predstavuje 1,4 - násobok sumy životného minima pre jednu plnoletú fyzickú osobu a jednu spoločne posudzovanú osobu sumu 470,79 Eur a 1,6 násobok sumy životného minima pre jednu plnoletú fyzickú osobu a jednu spoločne posudzovanú osobu predstavuje sumu 538,05 Eur.

Podľa krajského súdu z predložených rozhodnutí Sociálnej poisťovne, ústredia vyplýva, že navrhovateľ poberal starobný dôchodok do 31.12.2014 vo výške 415,40 Eur a jeho manželka vo výške 310,40 Eur, teda spolu 725,80 Eur. Od 01.01.2015 do 31.12.2015 poberal navrhovateľ mesačne starobný dôchodok vo výške 420,60 Eur a jeho manželka vo výške 315,60 Eur. Spolu teda mesačne poberali 736,20 Eur, z čoho je zrejmé, že príjem žiadateľa s príjmom jednej spoločne posudzovanej osoby (manželky) presahoval 1,6 - násobok sumy životného minima a teda žiadateľ nespĺňa zákonom stanovené podmienky určené v ustanoveniach § 6 ods. 1, 2 a § 6a ods. 1, ako aj § 4 ods. 1 písm. i) zákona č. 327/2005 Z.z.

Krajský súd poukázal na to, že zákon o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi vyžaduje, aby žiadateľ o poskytnutie právnej pomoci splnil kumulatívne všetky podmienky na poskytnutie právnej pomoci stanovené v tomto zákone, ktoré sú stanovené v ust. § 6, § 6a a čo možno považovať za stav materiálnej núdze je upravené v ust. § 4 ods. 1, písm. i) uvedeného zákona.

Keďže navrhovateľ nespĺnil jednu z podmienok pre priznanie nároku na poskytnutie právnej pomoci, t. j. jeho mesačný príjem spolu s príjmom spoločne posudzovanej osoby presahuje 1,6 - násobok sumy životného minima, nespĺňa zákonné podmienky materiálnej núdze, a preto mu nevznikol ani nárok na poskytnutie právnej pomoci.

K námietke navrhovateľa týkajúcej sa výšky výdavkov krajský súd uviedol, že odporca ako príslušný správny orgán za účelom rozhodnutia o nároku fyzickej osoby na poskytnutie právnej pomoci musí skúmať splnenie všetkých zákonných podmienok ustanovených v § 6 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z. z., a teda sa musí zaoberať aj otázkou sociálneho a materiálneho stavu žiadateľa ako jednej zo zákonných podmienok na poskytnutie právnej pomoci bez finančnej účasti, pretože bez splnenia tejto podmienky nemožno žiadaný nárok na poskytnutie právnej pomoci priznať, hoci žiadateľ by spĺňal ďalšie dve podmienky. Čiže pre účely posudzovania výšky príjmu žiadateľa o poskytnutie právnej pomoci v zmysle § 4 ods. 2 a § 7 ods. 4 zákona č. 327/2005 Z. z. bola rozhodujúca výška jeho príjmu, t. j. výška starobného dôchodku 415,40 Eur, resp. 420,60 Eur, spolu s príjmom spoločne posudzovanej osoby - jeho manželky, ktorá poberať starobný dôchodok mesačne vo výške 310,40 Eur, resp. 315,60 Eur, avšak nebolo jeho účelom posudzovať aké výdavky žiadateľ aj so svojou manželkou majú, teda čo všetko zabezpečujú zo svojich starobných dôchodkov. Námietka navrhovateľa týkajúca sa výšky výdavkov tak nebola dôvodná.

Zároveň konštatoval, že vydaním napadnutého rozhodnutia odporcom ako správnym orgánom, ktorým z dôvodu nespĺnenia zákonných podmienok nebol navrhovateľovi priznaný nárok na právnu pomoc v zmysle zákona č. 327/2005 Z. z., právo navrhovateľa domáhať sa ochrany svojich práv pred všeobecným súdom ostalo zachované.

Vzhľadom na zistený skutkový a právny stav veci krajský súd podľa § 250q ods. 2 O.s.p. potvrdil preskúmané rozhodnutie ako vecne správne.

Opravným uznesením č. k. 7Sp/25/2015-75 zo dňa 31. októbra 2016 krajský súd opravil záhlavie

rozsudku č. k. 7Sp/25/2015-29 zo dňa 26. februára 2016 tak, že dátum narodenia navrhovateľa je XX.XX.XXXX.

II.

Zhrnutie odvolacích dôvodov navrhovateľa

Proti rozsudku krajského súdu podal navrhovateľ v zákonnej lehote odvolanie v ktorom namietal, že krajský súd nedostatočne posúdil skutkový stav, na základe ktorého odporca zamietol navrhovateľovu žiadosť o poskytnutie právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi. Poukázal na to, že jeho príjem a príjem spoločne posudzovanej plnoletej fyzickej osoby, jeho manželky neprevyšoval sumu 1,6 - násobku životného minima pre dve plnoleté fyzické osoby a teda má za to, že spĺňal podmienky pre poskytnutie právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi. Navrhovateľ uviedol, že jeho finančná situácia a finančná situácia jeho manželky ako spoločne posudzovanej plnoletej fyzickej osoby bola ovplyvnená viacerými faktormi a to výškou ich starobných dôchodkov, exekúciou, ktorá mala byť vykonávaná zrážkami z navrhovateľovho dôchodku od 12.03.2016 vo výške 74,80 Eur, a taktiež tým, že navrhovateľova manželka spláca úver vo výške 182 Eur mesačne, z dôvodu, že dňa 12.03.2016 uzavrela zmluvu o úvere. Navrhovateľ uviedol, že v dôsledku týchto faktorov príjem navrhovateľa a jeho manželky ako spoločne posudzovanej plnoletej fyzickej osoby predstavoval v roku 2015 sumu 483,30 Eur mesačne a v roku 2016 sumu 502,50 Eur mesačne, čím podľa navrhovateľa spĺňal požiadavky pre vyhovie jeho žiadosti o poskytnutie právnej pomoci osobám v hmotnej núdzi.

Navrhovateľ v odvolaní predložil fotokópie dokumentov, ktoré ako uviedol v odvolaní. Tie by mali byť podľa navrhovateľa dostatočným podkladom na to, aby súd znovu posúdil navrhovateľovu žiadosť o poskytnutie právnej pomoci osobám v hmotnej núdzi a prehodnotil napadnuté rozhodnutie krajského súdu. Navrhovateľ v odvolaní žiadal o znovu posúdenie jeho žiadosti o poskytnutie právnej pomoci a prehodnotenie rozsudku krajského súdu, a taktiež žiada o oslobodenie od súdnych poplatkov.

III.

Vyjadrenie odporcu k odvolaniu navrhovateľa

Odporca sa k odvolaniu navrhovateľa nevyjadril.

IV.

Právny názor NS SR

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku), preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, a jednomyselne (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z.) dospel k záveru, že rozsudok krajského súdu je potrebné potvrdiť. Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ustanovenia § 250ja ods. 3 O.s.p. s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 27. februára 2017 (§ 156 ods. 1 a ods. 3 O.s.p.).

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy (§ 244 ods. 1 O.s.p.). Orgánmi verejnej správy sa rozumejú orgány štátnej správy, orgány územnej samosprávy, orgány záujmovej samosprávy a ďalšie právnické osoby a fyzické osoby, pokiaľ im zákon zveruje rozhodovanie o právach a povinnostiach fyzických a právnických osôb v oblasti verejnej správy (§ 244 ods. 2 O.s.p.). Rozhodnutiami správnych orgánov sa rozumejú rozhodnutia vydané nimi v správnom konaní, ako aj ďalšie rozhodnutia, ktoré zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté. Postupom správneho orgánu sa rozumie aj jeho nečinnosť (§ 244 ods. 3 O.s.p.).

V predmetnej veci je potrebné predostrieť, že predmetom odvolacieho konania bol rozsudok krajského súdu, ktorým bolo potvrdené rozhodnutie odporcu č. 1N 8372/15-KaPO zo dňa 15.07.2015, ktorým

odporca podľa § 10 ods. 5 zákona č. 327/2005 Z.z. o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi a o zmene a doplnení zákona č. 586/2003 Z.z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 8/2005 Z.z. v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 327/2005 Z.z.“), nepriznal navrhovateľovi nárok na poskytnutie právnej pomoci vo veci dovolania proti rozsudku Krajského súdu v Prešove sp. zn. 19Co/169/2013, 19Co/170/2013, 19Co/171/2013 zo dňa 18.02.2014.

Preto primárne v medziach odvolania Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací, preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal odvolacie dôvody navrhovateľa najmä z toho pohľadu, či boli spôsobilé spochybníť vecnú správnosť napadnutého rozsudku.

Odvolacia námietka navrhovateľa, ktorou spochybňoval vecnú správnosť napadnutého rozsudku a zákonnosť rozhodnutia odporcu spočívala v tom, že navrhovateľ sa neuspokojil s posúdením skutkového stavu, na základe ktorého odporca zamietol navrhovateľovu žiadosť o poskytnutie právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi, pričom navrhovateľ mal za to, že jeho príjem a príjem spoločne posudzovanej plnoletej fyzickej osoby, jeho manželky neprevyšoval sumu 1,6 -násobku životného minima pre dve plnoleté fyzické osoby a teda mal za to, že spĺňal podmienky pre poskytnutie právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi.

Argumentácia navrhovateľa bola založená na jeho presvedčení, že jeho finančná situácia a finančná situácia jeho manželky ako spoločne posudzovanej plnoletej fyzickej osoby, bola ovplyvnená viacerými faktormi a to výškou ich starobných dôchodkov, exekúciou, ktorá mala byť vykonávaná zrážkami z navrhovateľovho dôchodku od 12.03.2016 vo výške 74,80 Eur, a taktiež tým, že navrhovateľova manželka spláca úver vo výške 182 Eur mesačne, z dôvodu, že dňa 12.03.2016 uzavrela zmluvu o úvere. Navrhovateľ uviedol, že v dôsledku týchto faktorov príjem navrhovateľa a jeho manželky ako spoločne posudzovanej plnoletej fyzickej osoby predstavoval v roku 2015 sumu 483,30 Eur mesačne a v roku 2016 sumu 502,50 Eur mesačne, čím podľa navrhovateľa spĺňal požiadavky pre vyhoviecie jeho žiadosti o poskytnutie právnej pomoci osobám v hmotnej núdzi.

Najvyšší súd po vyhodnotení odvolacích dôvodov vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu a vo vzťahu k obsahu súdneho a pripojeného administratívneho spisu nezistil dôvod na to, aby sa v zásade odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov vo veci samej spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem uvedených v odôvodnení napadnutého rozsudku krajského súdu, ktoré vytvárajú dostatočné právne východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku.

Najvyšší súd dáva do pozornosti, že úlohou súdu pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu podľa piatej časti tretej hlavy Občianskeho súdneho poriadku (upravujúcej rozhodovanie o opravných prostriedkoch proti rozhodnutiam a postupom správnych orgánov §§ 250l a nasl. O.s.p.) je posudzovať, či správny orgán príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkom konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj s procesnoprávnymi predpismi. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúcemu vydaniu napadnutého rozhodnutia.

V rámci správneho prieskumu súd skúma aj procesné pochybenia správneho orgánu namietané v opravnom prostriedku, či uvedené procesné pochybenie správneho orgánu je takou vadou konania pred správnym orgánom, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia (§ 250l ods. 2 v spojení s § 250i ods. 3 O.s.p.).

Odvolací súd v odvolacom konaní je viazaný rozsahom odvolacích dôvodov, v rozsahu ktorých v danom prípade posudzoval, či súd prvého stupňa správne aplikoval právnu úpravu ustanovenú v zákone č. 327/2005 Z. z., ktorou zákonodarca stanovil podmienky pre priznanie nároku na poskytnutie právnej

pomoci osobám v materiálnej núdzi.

Účelom zákonodarcu právnou úpravou v zákone č. 327/2005 Z. z. bolo vytvoriť systém poskytovania právnej pomoci a zabezpečiť jej poskytovanie v rozsahu ustanovenom týmto zákonom fyzickým osobám, ktoré v dôsledku svojej materiálnej núdze nemôžu využívať právne služby na riadne uplatnenie a ochranu svojich práv..... (§ 1 zákona č. 327/2005 Z. z.).

Podľa § 4 ods. 1 písm. i/ zák. č. 327/2005 Z. z. o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi v znení platnom v rozhodnom čase, materiálnou núdzou je stav, keď fyzická osoba je poberateľom dávky a príspevkov k dávke v hmotnej núdzi, alebo stav, keď príjem fyzickej osoby nepresahuje 1,6-násobok sumy životného minima a táto fyzická osoba si využívanie právnych služieb nemôže zabezpečiť svojím majetkom.

Podľa § 4 ods. 2 citovaného zákona, do príjmu fyzickej osoby, ktorá žiada o poskytnutie právnej pomoci (ďalej len „žadateľ“), sa započítavajú príjmy obdobne ako pri výpočte príjmu fyzickej osoby na účely určenia súm životného minima; to neplatí, ak sú spoločne posudzované fyzické osoby účastníkmi sporu v súdnom konaní s protichodným postavením.

V zmysle § 6 ods. 1 uvedeného zákona má fyzická osoba právo na poskytnutie právnej pomoci bez finančnej účasti, ak

a) jej príjem nepresahuje 1,4-násobok sumy životného minima ustanoveného osobitným predpisom a nemôže si využívanie právnych služieb zabezpečiť svojím majetkom,

b) nejde o zrejmú bezúspešnosť sporu a

c) hodnota sporu prevyšuje hodnotu minimálnej mzdy okrem sporov, v ktorých nie je možné hodnotu sporu vyčísliť v peniazoch.

Podmienky na poskytnutie právnej pomoci bez finančnej účasti podľa odseku 1 písm. a) a b) musí fyzická osoba spĺňať počas celého trvania poskytovania právnej pomoci (§ 6 ods. 2 zákona č. 327/2005 Z.z.)

Podľa ustanovenia § 6a ods. 1 uvedeného zákona ak príjem fyzickej osoby presahuje 1,4-násobok sumy životného minima ustanoveného osobitným predpisom a súčasne nepresahuje 1,6-násobok uvedenej sumy a nemôže si využívanie právnych služieb zabezpečiť svojím majetkom, má právo na poskytnutie právnej pomoci určeným advokátom alebo centrom pri splnení podmienky finančnej účasti vo výške 20 % trov právneho zastúpenia podľa osobitného predpisu; splnenie podmienok podľa § 6 ods. 1 písm. b) a c) tým nie je dotknuté, ustanovenie § 6 ods. 2 sa použije primerane.

Ustanovenie § 7 ods. 4 uvedeného zákona upravuje spôsob zisťovania príjmu na účely tohto zákona nasledovne, a to tak, že „príjem na účely tohto zákona sa zisťuje za kalendárny mesiac, v ktorom bola podaná žiadosť o poskytnutie právnej pomoci, pritom sa prihliada na príjem za posledných šesť kalendárnych mesiacov pred podaním žiadosti, a prehodnocuje sa každých 12 mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa priznal nárok na poskytnutie právnej pomoci.“

V súlade s § 2 zákona č. 601/2003 Z. z. o životnom minime, 1,4 - násobok sumy životného minima pre jednu plnoletú fyzickú osobu a jednu spoločne posudzovanú osobu predstavuje sumu 470,79 Eur a 1,6 - násobok sumy životného minima pre jednu plnoletú fyzickú osobu a jednu spoločne posudzovanú osobu predstavuje sumu 538,05 Eur.

Keďže zákon č. 327/2005 Z.z. vyžaduje pre priznanie nároku na poskytnutie právnej pomoci kumulatívne splnenie všetkých podmienok ustanovených v tomto zákone, treba prisvedčiť názoru krajského súdu, že nesplnenie čo i len jednej z týchto podmienok spôsobuje nepriznanie nároku na

poskytnutie právnej pomoci.

Na základe vyššie uvedeného stavu veci a taktiež listinných dôkazov je zrejmé, že navrhovateľ nespĺňa podmienku materiálnej núdze, nakoľko jeho príjem a príjem spoločne posudzovanej osoby presahuje 1,6 - násobok sumy životného minima pre jednu plnoletú fyzickú osobu a jednu spoločne posudzovanú osobu. Tým, že navrhovateľ túto podmienku nespĺňa, musel najvyšší súd považovať rozhodnutie krajského súdu, ktorý rozhodnutie odporcu o nepriznaní nároku na poskytnutie právnej pomoci za vecne správne.

Odvolačí súd po preskúmaní veci v rozsahu odvolacích dôvodov dospel k záveru, že odporca v danom prípade postupoval v intenciách citovaných právnych noriem, vo veci si zadovážil dostatok skutkových podkladov relevantných pre vydanie rozhodnutia, v konaní postupoval v súčinnosti s účastníkom konania, vo veci rozhodol vecne a právne správne a preskúmané rozhodnutie aj náležite odôvodnil, z ktorých dôvodov súd prvého stupňa napadnuté rozhodnutie správneho orgánu potvrdil v súlade so zákonom.

V odvolacom konaní bolo potrebné posúdiť, či námietka navrhovateľa, (ktorou spochybňoval nedostatočné posúdenie skutkového stavu, na základe ktorého odporca zamietol navrhovateľovu žiadosť o poskytnutie právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi, keď tvrdil, že jeho príjem a príjem spoločne posudzovanej plnoletej fyzickej osoby, jeho manželky neprevyšoval sumu 1,6 -násobku životného minima pre dve plnoleté fyzické osoby a teda mal za to, že splňal podmienky pre poskytnutie právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi) bola spôsobilá spochybniť zákonnosť napadnutého rozhodnutia odporcu.

Navrhovateľ namietal, že jeho finančná situácia a finančná situácia jeho manželky ako spoločne posudzovanej plnoletej fyzickej osoby bola ovplyvnená viacerými faktormi a to výškou ich starobných dôchodkov, exekúciou, ktorá mala byť vykonávaná zrážkami z navrhovateľovho dôchodku od 12.03.2016 vo výške 74,80 Eur, a taktiež tým, že navrhovateľova manželka spláca úver vo výške 182 Eur mesačne, z dôvodu, že dňa 12.03.2016 uzavrela zmluvu o úvere. Navrhovateľ uviedol, že v dôsledku týchto faktorov príjem navrhovateľa a jeho manželky ako spoločne posudzovanej plnoletej fyzickej osoby predstavoval v roku 2015 sumu 483,30 Eur mesačne a v roku 2016 sumu 502,50 Eur mesačne, čím podľa navrhovateľa splňal požiadavky pre vyhovenie jeho žiadosti o poskytnutie právnej pomoci osobám v hmotnej núdzi.

Podľa krajského súdu pre účely posudzovania výšky príjmu žiadateľa o poskytnutie právnej pomoci v zmysle § 4 ods. 2 a § 7 ods. 4 zákona č. 327/2005 Z. z. bola rozhodujúca výška jeho príjmu, t. j. výška starobného dôchodku 415,40 Eur, resp. 420,60 Eur, spolu s príjmom spoločne posudzovanej osoby - jeho manželky, ktorá poberá starobný dôchodok mesačne vo výške 310,40 Eur, resp. 315,60 Eur, avšak nebolo jeho účelom posudzovať aké výdavky žiadateľ aj so svojou manželkou majú, teda čo všetko zabezpečujú zo svojich starobných dôchodkov. Námietka navrhovateľa týkajúca sa výšky výdavkov tak nebola podľa krajského súdu dôvodná.

S uvedenou argumentáciou krajského súdu sa odvolací súd plne stotožňuje a navyše k veci dodáva, že nielen z gramatického výkladu § 7 citovaného zákona, ale i zo zmyslu a účelu zákona o právnej pomoci vyplýva, že za príjem podľa citovaného zákona sa považujú príjmy fyzických osôb po odpočítaní poistného na verejné zdravotné poistenie, na nemocenské poistenie, poistného na starobné poistenie, poistného na invalidné poistenie a poistného na poistenie v nezamestnanosti, ako i preddavku na daň alebo dane z príjmov fyzických osôb a ďalších výdavkov vynaložených na dosiahnutie, zabezpečenie a na udržanie príjmov fyzických osôb.

Za stavu, že pre účely posudzovania výšky príjmu žiadateľa o poskytnutie právnej pomoci bola rozhodujúca výška jeho príjmu zo starobného dôchodku, spolu s príjmom spoločne posudzovanej osoby - jeho manželky, a nie jeho výdavkov, odvolaciemu súdu nezostávalo nič iné ako skonštatovať, že právny záver krajského súdu bol v súlade so zákonom.

Odvolanie navrhovateľa neobsahuje tvrdenia a dôkazy, s ktorými by krajský súd nezaoberal. S ich vyhodnotením sa najvyšší súd v plnom rozsahu stotožňuje a konštatuje, že po preskúmaní skutkového a právneho stavu vecí nezistil dôvodnosť námietok navrhovateľa a nezistil ani vady či nedostatky v postupe odporcu ani súdu prvého stupňa, na základe čoho dospel k záveru o potrebe potvrdiť napadnutý rozsudok krajského súdu podľa § 219 ods. 1 OSP ako vecne správny.

Odvolací súd rozhodol o trovách odvolacieho konania podľa § 250k ods. 1 v spojení s § 250l ods. 2, § 246c ods. 1 a § 224 ods. 1 O. s. p. tak, že navrhovateľovi, ktorý nemal v konaní úspech ich náhradu nepriznal.

S poukazom na ustanovenie § 492 ods. 2 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok postupoval odvolací súd v konaní podľa predpisov účinných do 30.06.2016 (zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku n i e j e prípustný opravný prostriedok.